

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom  
Spisová značka: 27Csp/24/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417211031  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás  
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417211031.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: Y. D.Š., U.. XX. XX. XXXX, F. R. D. F. H. XXXX/X, R. Š., zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom: Námestie SNP č. 41, Zvolen, o zaplatenie 186,56 € s prísl., takto

### rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 183,30 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p. a. zo sumy 183,30 € od 3. 3. 2015 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 96 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 20. 12. 2017, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 186,56 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p. a. od 3. 3. 2015 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobkyňa podanie žaloby odôvodnila tým, že pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzavrel so žalovanou 26. 1. 2012, zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 350 €, ktorú sa zaviazala vrátiť v 48. mesačných splátkach vo výške 12,22 €, vrátane úroku. Celková výška sumy, ktorú mala žalovaná vrátiť, predstavovala 586,56 €, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 32,03 % a úrok 32,03 %. Žalovaná nesplácala svoj dlh riadne a včas, preto sa dostala do omeškania. Pôvodný veriteľ ju listom - predžalobná upomienka z 31. 12. 2014, vyzval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Vzhľadom na to, že na výzvu žalovaná nereagovala, pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom z 25. 2. 2015. Žalobkyňa si uplatňuje zvyšnú časť neuhradenej pohľadávky, pretože z celkovej pohľadávky žalovaná doposiaľ uhradila iba časť vo výške 380,04 € a zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 3. 3. 2015 do zaplatenia.

3. K žalobe bola pripojená zmluva, ktorej súčasťou sú aj zmluvné podmienky, predžalobná upomienka na predčasné splatenie úveru z 31. 12. 2014 s kópiu dokladu o doručení žalovanej dňa 19. 1. 2015, oznámenie o predčasnom splatení úveru z 25. 2. 2015, prehľad splátok a úhrad za obdobie od 16. 2. 2012 do 31. 10. 2017.

4. V predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 27Csp/24/2017-50, z 12. 7. 2018, voči ktorému žalovaná podala včas odpor. Platobný rozkaz bol následne voči žalovanej zrušený uznesením č. k. 27Csp/24/2017-64, z 10. 9. 2018.

5. Žalovaná v odpore z 7. 9. 2018 vzniesla námietku premlčania celého nároku uplatneného žalobou. Po rozsiahlej citácii ustanovení zákonov uviedla, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), obsahuje nesprávny výpočet RPMN, v žalobe nie je uvedené ako je započítaná suma úhrady a aká časť z nej pripadá na príslušenstvo a na istinu a napokon zmluva neobsahuje poradie, v ktorom sa splátky budú priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, preto je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSU. Z tohto dôvodu navrhuje žalobu zamietnuť.

6. Na uvedené tvrdenia žalovanej žalobkyňa nereagovala a na pojednávaní, ktoré sa konalo 5. 11. 2018, sa nezúčastnila, ospravedlnila svoju neúčasť a zároveň zotrvala na svojej žalobe, čo uviedla v podaní doručenom súdu 19. 10. 2018. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že zotrváva na svojom vyjadrení a na pojednávaní namietala aj nesprávnosť konečného termínu splatnosti, ktorý má byť v zmluve vyjadrený neurčito.

7. Pri posúdení skutkového a právneho stavu okresný súd vychádzal z listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil nasledovný skutkový stav veci, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia zákona.

8. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 350 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v 48. mesačných splátkach vo výške 12,22 €. Celkovú čiastku, ktorú mala žalovaná ako dlžník uhradiť, predstavovala suma 586,56 €, pričom z tejto sumy predstavovali celkové náklady sumu 236,56 €. RPMN za úver predstavovala 32,03 %, ročná úroková sadzba 32,03 % a priemerná hodnota RPMN 45,66 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako 1/2016. Úver bol poskytnutý bez poistenia.

9. Z prehľadu splátok a úhrad, ako aj z tvrdenia žalobkyne vyplýva, že žalovaná uhradila žalobkyni doposiaľ sumu 380,04 €. V časti 6. bod 6.1 zmluvných podmienok je uvedené, že žalovaná ako klient je povinný riadne a včas splácať jednotlivé splátky, ktoré sú splatné v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, v ktorom ak nie je stanovené inak, sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (bod 6.2). Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nebolo dohodnuté inak (bod 6.4) a v splátkach je zahrnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

10. Z obsahu predžalobnej upomienky vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkami vo výške 36,54 €. Listom z 25. 2. 2015 vyhlásil pôvodný veriteľ úver za predčasne splatný a vyzval žalovanú na jeho úhradu.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 559 ods. 1 OZ, splnením dlh zanikne.

16. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

20. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZSU v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak  
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),  
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Okresný súd mal z predložených dôkazov preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi pôvodným veriteľom ako dodávateľom, ktorý bol nebankovým subjektom poskytujúcim spotrebiteľské úvery a žalovanou ako spotrebiteľom. Na predmetnú zmluvu sa taktiež vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné, ani jedna zo strán túto skutočnosť nespochybnila a uvedené vyplýva aj z ustanovení zmluvných podmienok, ktoré odkazujú na ustanovenia citovaných zákonov. Sporným medzi stranami bola skutočnosť, či predmetná zmluva má všetky náležitosti a či v dôsledku ich prípadnej absencie bol úver bezúročný a bez poplatkov a či bola námietka premlčania vznesená dôvodne.

25. Súd bol povinný skúmať, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v súlade s ustanoveniami § 53 OZ, avšak pokiaľ ide o obsah zmluvy, po jeho posúdení súd dospel k záveru, že nevezhliadol takú zmluvnú podmienku, ktorá by predstavovala hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej.

26. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bol okresný súd povinný skúmať, či nárok žalobkyne bol uplatnený na súde včas, t. j. pred uplynutím zákonom stanovenej premlčacej lehoty. Keďže išlo o plnenie v splátkach súd skúmal, či boli splnené podmienky podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Okresný súd dospel k záveru, že vyhlásenie úveru za predčasne splatný nebol dohodnutý v zmluve medzi zmluvnými stranami, preto pôvodný veriteľ nebol oprávnený úver jednorazovo zosplatiť v zmysle uvedených ustanovení. Z týchto dôvodov plynula všeobecná trojročná premlčacia lehota pre každú splátku zvlášť odo dňa ich zročnosti v súlade s § 103 prvá veta OZ.

27. Žalovaná podľa zmluvy bola povinná úver vrátane jeho príslušenstva splatiť v 48. mesačných splátkach vo výške 12,22 €. V zmysle časti 6. bod 6.4. zmluvných podmienok je prvá splátka splatná mesiac po uzavretí zmluvy, ak nie je uvedené inak v splátkovom kalendári, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a ďalšie splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (bod 6.2.). Podľa časti 1 bod 1.1. zmluvných podmienok bol rozpis splátok zasielaný žalovanej, inak je povinný dodržiavať podmienky uvedené v zmluve a v zmluvných podmienkach. Žaloba bola okresnému súdu doručená 20. 12. 2017. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20. 3. 2012 a každá ďalšia splátka vždy k 20. dňu nasledujúceho mesiaca. V prípade prvých 33. splátok (33. splátka splatná 20. 11. 2014) súd konštatuje, že došlo k ich premlčaniu, pretože žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ktorá v prípade najneskôr splatnej 33. splátky uplynula 20. 11. 2017. Žalovaná však vykonala aj čiastočné úhrady vo výške 380,04 €, preto uvedené splátky zanikli ich splnením ešte pred podaním žaloby na súd, čo bolo zohľadnené žalobkyňou v žalobnom návrhu. V zvyšnej časti vo výške 23,22 € došlo k premlčaniu práva na zaplatenie uvedenej sumy. V prípade nasledujúcich 15. splátok (34. splátka s lehotou splatnosti 20. 12. 2014 a nasl.) neuplynula trojročná premlčacia doba pred uplatnením práva na súde, preto nárok v sume 183,30 € je opodstatnený a v tejto časti námietka premlčania nebola vznesená dôvodne. V rozsahu, v ktorom uplatnený nárok prevyšuje nepremľčaný nárok, t. j. v sume 3,26 €, súd žalobu z dôvodu premlčania práva na vrátenie uvedenej sumy v tejto časti zamietol.

28. Okresný súd následne pristúpil ku kontrole zmluvných podmienok, teda či predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 ZSU.

29. V prvom rade okresný súd zistil, že zmluva je klasickou štandardnou (adhéznou) zmluvou, vopred pripravenou a naformulovanou pôvodným veriteľom, obsahujúcou údaje, ktoré v nej doplnila výlučne pôvodný veriteľ. Uvedenú zmluvu žalovaná mala možnosť ako celok svojim podpisom akceptovať alebo odmietnuť. V predmetnej zmluve sú v časti IV. (podmienky prefinancovania pôžičky) uvedené všetky základné podmienky, za ktorých sa má poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver. Jedným z takýchto údajov, ktorý zároveň požaduje aj § 9 ods. 2 písm. f) ZSU je uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluve je uvedený ako 1/2016, teda presné označenie mesiaca a roka, v ktorom, ak by žalovaná pravidelne a včas splácala všetky splátky, resp. by nedošlo k predčasnému splateniu úveru, tak by došlo k ukončeniu právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou. Podľa názoru súdu, nie je podstatné, aký je gramatický výklad slova termín, i keď nepochybne aj gramatický výklad má svoje opodstatnenie, pretože slovo termín neznamená presný dátum, ale iba presné časové vymedzenie pre určitý úkon, teda napr. aj uvedením mesiaca a roka. Účelom, pre ktorý sa má v zmluve uviesť termín konečnej splatnosti úveru je predovšetkým informácia pre spotrebiteľa, v akom časovom horizonte bude posledná splátka úveru v prípade jeho riadneho a včasného splácania a teda aj zániku zmluvného vzťahu medzi ním a veriteľom. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 (ECLI:EU:C:2016:842, bod 59.), na ktoré odkazuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 22. 2. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, okresný súd konštatuje, že ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky.

30. Súd považuje za nesprávne tvrdenie žalovanej o tom, že okrem termínu konečnej splatnosti má byť v zmluve uvedená aj doba trvania zmluvy. Uvedená námietka by mala relevanciu, ak by sa jednalo napr. o spotrebiteľský úver na dobu neurčitú, kde doba trvania zmluvy nie je identická s termínom

konečnej splatnosti, čo však nie je tento prípad. Doba trvania zmluvy ako aj termín konečnej splatnosti je v predmetnej úverovej zmluve identický, preto trvať na požiadavke, aby v zmluve bol dvakrát uvedený ten istý údaj, považuje súd za striktno formálnu, ktorá sa prieči účelu tohto ustanovenia, a to, aby bol priemerný spotrebiteľ informovaný o základných parametroch úveru tak, aby z údajov uvedených v zmluve mohol posúdiť, či v porovnaní s inými úverovými produktmi je preňho ponúknutý úver výhodný. Žalovaná ako priemerný spotrebiteľ, mala možnosť posúdiť, kedy jej zmluvný vzťah zanikne a kedy nastane posledná splátka úveru v prípade jeho riadneho a včasného plnenia, ak pôvodný veriteľ uviedol termín konečnej splatnosti iba mesiac a rok. Napokon, o vedomosti žalovanej svedčí aj tá skutočnosť, že zo strany pôvodného veriteľa jej bol doručený splátkový kalendár s rozpisom jednotlivých splátok. Z prehľadu splátok a úhrad taktiež vyplýva, že žalovaná mala vedomosť o termíne splatnosti jednotlivých splátok, teda aj o splatnosti poslednej splátky, pretože 31. splátok, ktoré doposiaľ splátila, splácala takmer pravidelne pred 20. dňom toho ktorého kalendárneho mesiaca.

31. Vzhľadom na uvedené, považuje súd námietku žalobcu, pokiaľ ide o absenciu termínu konečnej splatnosti úveru v predmetnej zmluve, resp. jeho nedostatočné uvedenie, za nedôvodnú. Okrem toho, žalovaná už pred uzavretím zmluvy prostredníctvom štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, s ktorým sa mala možnosť oboznámiť pri podpise zmluvy, vedela bez akýchkoľvek pochybností zistiť termín konečnej splatnosti úveru s presnosťou na konkrétny dátum. Splatnosť jednotlivých splátok bola uvedená aj v zmluvných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy.

32. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že zmluva neobsahuje poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, či termín, počet, výšku splatnosti istiny, úrokov a ostatných poplatkov, aj túto považuje súd za nedôvodnú a v tomto smere opätovne poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 (ECLI:EU:C:2016:842), ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie z 22. 2. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, uznesenie z 17. 4. 2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018, uznesenie z 23. 4. 2018, sp. zn. 4 Cdo 211/2017), v ktorých opakovane bolo konštatované, že „Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).“

33. Súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným opakovane v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá nadväzuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 a nemá dôvod sa od tohto názoru odchýliť. Zároveň podotýka, že tieto závery sú plne aplikovateľné aj na daný prípad, kde žalovaná mala stanovený fixný úrok, t. j. po celú dobu trvania zmluvy nemennú úrokovú sadzbu. Znenie ust. § 9 ods. 2 písm. i) ZSU (do 31. 3. 2015 pod písm. k) a do 30. 4. 2018 pod písm. l), pozn. súdu) bolo s účinnosťou od 1. 5. 2018 zmenené a odstránil sa pojem termín splátok istiny, úrokov a ostatných poplatkov, ktorý sa nahradil termínom „frekvencia splátok“, čím zákonodarca reagoval na už spomínané rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie. Žalovaná síce predložila na podporu súdu rozhodnutie okresného súdu z 14. 6. 2018, sp. zn. 9Csp/123/2017, ktoré vychádzalo z názoru prezentovaného ešte pred rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie o spomínanej otázke, avšak žiadnym spôsobom sa v odôvodnení tohto rozhodnutia nespomínajú rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nereflektuje tak aktuálne právne názory v danej otázke, preto súd na uvedené rozhodnutie nemohol prihliadnuť.

34. V tomto smere okresný súd považuje za dôležité uviesť, že rozdiely v súdnych rozhodnutiach sú prirodzene obsiahnuté v každom súdnom systéme, ktorý je založený na existencii viacerých nižších súdov s obmedzenou územnou pôsobnosťou. Je však úlohou najvyššieho súdu usmerňovať tieto

protirečivé rozsudky (Zielinski, Pradal, Gonzales a ďalší v. Francúzsko, ESLP - Veľká Komora, sťažnosti č. 24846/94 a č. 34165/96 až č. 34173/96., bod 59). Právomoc zjednocovať odchyľne právne názory v skutkovo obdobných veciach zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve najvyššiemu súdu (resp. jeho plénu a kolégiám), keď mu okrem iného priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01, III. ÚS 346/05, IV. ÚS 209/2010). Z hľadiska princípu právnej istoty je preto dôležité, aby najvyššia súdna inštitúcia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach ( I. ÚS 534/2013). Nie je preto právomocou ani úlohou okresného súdu zjednocovať právne názory iných súdov, resp. sudcov rozhodujúcich na tom istom súde, naopak v danom prípade rešpektoval pomerne ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, pričom obdobný záver okresný súd vyslovil už v skoršom rozhodnutí vo veci vedenej pod sp. zn. 27Csp/56/2018.

35. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že je povinnosťou žalovanej plniť si svoje záväzky z úverovej zmluvy a žalobu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia zamietol ako nedôvodnú.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

39. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 3. 3. 2015, kedy bola v omeškaní s platením žalovanej sumy. Okresnému súdu žalobkyňa preukázala, že pôvodný veriteľ žalovanú vyzval na dobrovoľné plnenie listom z 25. 2. 2015, kedy žalovaná bola v omeškaní s plnením viacerých splátok, čím žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,05 % (8 + 0,05 %) s poukazom na ust. § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 3. 3. 2015 bola 0,05 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania z dlžnej sumy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku s poukazom na viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“).

41. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 98 % (neúspešná bola v časti istiny 3,26 € s prísl.), jej neúspech predstavuje 2 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový úspech vo výške 96 % (98 % - 2 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

44. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má chybu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto chyba mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k chybám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.